

מרים שלום ;

מתאר לעצמי שנודע לך איכשהו שאינני מתאמן בפועל ממש כי אם משמש כפקיד פלוגתי כשהעבודה מסתכמת בעבודה משרדית . ולמרות העובדה שמבחינה פיסיית אינני עושה כל מאמץ , הרי הורסת אותי אווירת הניוון השוררת במחנה צבאי . כאן הכל צריך ללכת בתיאום מופתי של סדר ומשמעת וחוזר חלילה והמחשבה נדחקת ונשחקת ביניהם . כאן המחשבה היא טאבו ולחייילים המתאמנים , למעשה, גם אין זמן למחשבה כיוון שהם כל הזמן בתנועה . הם רצים מבוקר עד ערב עם משא רציני על הגב . .....

כבר ביום שני הבא אנחנו יוצאים לסידרה בשדה וגם אני יוצא למרות שמדי יום ביומו עלי לחזור לבסיס ע"מ לקחת דואר ועוד כל מיני דברים שאין אפשרות לעשות בשדה .

מה שלום ש...ח...ל ? את רואה שהם רודפים אותי אפילו באמון המתקדם .
בינתיים אפסיק את פטט הקולמוס הזה , ומקווה לקבל ממך מילים כתובות במהרה שלום ולהתראות , אריאל

